

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre 10 ft. — kr.
Félévre 5 —
Negyedévre 2.50 —
Egy hóra 1 —

Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Nagy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a hirdetések alkú szerinti jutányos áron vetetnek fel. Bélyegdíj minden külön bejelölésért 30 kr.

Kormányok párbaja.

Minden valószínűség szerint «véres» kimenetelű párbaj folyik a monarchia két államának kormányai között és föl van vetve a kérdés, melyik küzdő marad a porondon! Badeni-e vagy Bánffy Dezső, természetesen mindenik a babinetjével együtt vagy legalább a minisztereinek egy részével és mindenestre azokkal együtt, akiknek reszortját érintik a kiegyezési kérdések.

Mert erről van szó a páros viaskodásban és nem arról, ki az erősebb legény, az osztrák miniszterelnök-e vagy a magyar és kinek van jobb fegyverzete, ki tud nagyobbat ütni. Az ütó tulajdonkép nem is a harcosok kezében van és a hatalomért való küzdés kimenetele a koronán fordul meg és azon; hova hajlik inkább a bizalma és melyik kormánytól vár többet, ha marad.

Magyarországon természetesen a legnagyobb rokonszenv kísérik a miniszterelnök párbaját, ha az ország ügyeinek és érdekeinek harcosáról volna szó, aki szembezáll a Lajthán-tuli kormányval, mely szövetekezett a gyűlölkönnel és ellenségeinkkel, tehát maga is gyűlölkönnel és ellenségünk. — Bánffy Dezső azonban nem az országért küzd, hanem a hatalomért, a saját hivatalban maradásáért és olyan diadalért, melynek a nemzet fizeti meg az árát, ez pedig éppenséggel nem rokonszenves dolog, sőt egyenesen fölháborító ha az egész viaskodás csak aféle testedzés, sport és a vágások nem valódiak, azontul pedig a kormány férfiaszkodó lovagokat minden igazi ütés ellen védi — a maszk.

Tisztességgel e szerint már szó sem lehet ennek a harcnak papíron való kiegyenlítéséről, akár a lovagiaság szabályai szerint. Itt esnie kell az egyik félnek és még akkor sincs tulajdonkép elintézve a küzdelem tárgya. Hízen épp ez a szomorú. Az a kilátás, hogy bukják el bár a jelenlegi osztrák kormány, mert tapintatlan volt, brutális és őszinte a Magyarország elleni gyűlöletében, jön utána egy másik osztrák kormány, mely tapintatos lesz, nem gyűlölködik brutálisan, főként pedig nem nyiltan, de egész barátságosan, udvariasan és illedelmesen le fogja főzni a magyar kormányt épp olyan végzetes közgazdasági kiegyezéssel, aminőt a mostani osztrák miniszterium előkészített, csak hogy egy kissé vakmerőbben és kihívóbban lépett föl vele, sem hogy a mi jámbor kormányzatunk is észre ne vette volna a galádságát.

Ma valószínűságon lázoz az egész közvéleményünk az osztrákok arczállan követelése miatt, félő azonban, hogy holnap a szokott sima, diplomatikus szószban föltalálándó, teljesen azonos ételt megízleli és meg is eszi az a többség, melynek tájékoztatására és kapacitálására, ha egy új osztrák miniszterium kinevezésének «fényes» elégtétele megadatik, ismét olvadó fejtegetéseket fog írni a kormánypárti sajtó arról, hogy ez a szegény Magyarország csak akkor lehet boldog, ha kiszolgáltatja magát Ausztriának és oda tartja neki a zsebeit, hogy kotorászson benne.

Hanem azért van ennek a párbajnak sok, sok tanulsága, melyeket föl lehet használni a rendszeresen félrevezetett magyar közönség tájékoztatására, és felvilágosítására arról, hogy távolról sem olyan félelmes a vámsorompó föllállítása a kapzsi, telhetetlen Ausztria ellen, aminőnek lefestették azt harmincz esztendő óta a miniszterek, a kormánypárti közgazdák és a sugalmazott lapok publiczista tekintélyei.

Százszor rámutatott az ellenzék, rámutattak egyes független közgazdasági testületek is arra, hogy még ha föltéve, érdeke volna is Magyarországnak a közgazdasági kiegyezésnek tisztességes föltételek mellett való megkötése, ezeket a föltételeket csak úgy lehet elérni, ha mi is az egyezkedő fél egyetlen érvényes fegyverével, önérzettel, jogaink védelmével és a szakítás elszántsággal lépünk föl. — Nem, ez nem tetszett a kormánynak és ahova csak elért a keze és a befolyása, minden testületet rábirt a vámközösség mellett való ábrándozásra és lándz-atörésre, a helyett, hogy másképp nem, éppen a befolyásával tiltakozó közvéleményt támasztott volna Ausztria brutális követelése ellen.

Ma már nagyon elkéselt a kormány kapkodása. Késő, hogy egy köztudomás szerinti sugalmazott könyvomatós újság megfenyegeti Ausztriát az önálló vámtérülettel, mert az új szerződés megkötésének Magyarországon sok barátja van, de az önálló vámtérületnek egyetlen ellenzője sem lenne.

Kincseket ért volna ez a hang egy esztendő előtt, különösen azzal a kiegyező érveléssel, melyet ma a Bánffy kormányt támogató lapokban olvashatunk, »hogy abban a pillanatban, melyben a vámsorompót Ausztria ellen föllállítanak, az osztrák ipar egy könnyen hozzáférhető fogyasztási területtel foszlatnák meg, élet-halál-harcot kellene vívnia magyar földön a német iparral, a

mely harcából egy virágzó erős és hatalmas magyar ipar keletkezne. A vámok, melyeket Ausztria a mi nyersterményeinkre vetne, csak az osztrák néprétegek életét drágítanák, drágábbá tennék odaát a kenyeret, lehetetlenné tennék az osztrák ipart, míg nálunk olcsóbb lenne a munkaerő és hatalmasabb az ipar.»

Ez, ez az, a mit az ellenzék mond, bizonyít és hirdet harmincz esztendő óta és ha valamely korábbi időpontban, husz év, vagy csak tíz év e' it is fölépítették volna a vámsorompókat a magyar határon, ma ez az ország oly magasan föltötte állann már az elemeiben is félő, hogy elemeire is bomló Ausztriának, hogy a Pasteur oltalmába való Luegerek még a szájukat sem mernék kinyitni és tisztelettel s hódolattal beszélnének a monarchia azon államáról, mely hivatása szerint annak erejét és sulypontját kell, hogy képezze.

De nem erre törekszenek az egymást fölváltó kormányok. Nem erre törekszik a mostani sem. A maga testét fedezi ma Bánffy Dezső az önérzetes kirohanással, de minden ember tudja, hogy azért főnmarad az aggodalom, — meg fog kölni egy nyomorúságos alkut és áldozatul dobja ismét a csábító és megvalósítható lehetőségét és alkalmát a virágzó, erős és hatalmas magyar ipar megeremtésének, — aztán pedig megint mondja és írja, mondatja és iratja, hogy az önálló vámtérület létesítése lehetetlenség, könnyelműség, hazáruulás volna.

Előrelátható, hogy ez lesz az eredmény. Megeshetik, hogy a párbajbau győzni fog Bánffy Dezső és hősiiesen megmenti az országnak — önmagát.

N—d.

A főrendiházi elnökségéről tegnap megirtuk, hogy Szlavy József koronaőr semmiesetre sem hajlandó azt elfogadni. Erre vonatkozólag most arról értesülünk, hogy a mult hét végén Bánffy Dezső báró felkereste Szlavy Józsefet és minden áron azon igyekezett, hogy rábírja az elnökségre. Szlavy végre is engedett a miniszterelnöknek, de három nap előtt ismét annyira elővette gyomorhaja, hogy levelet irt Bánffy Dezső bárónak, melyben tudomására hozza, hogy lehetetlen a főrendiházi elnökséget elvállalnia. A miniszterelnök erre megnyugodott és személyesen kereste fel Szlavyt, a kinek azt tudomására is hozta. E nőkjelöltek tehát, a mint közöltük Szapáry Gyula gróf és Vay Béla báró.

KÜLFÖLD.

Kormányváltás Romániában. Az állásától erőszakkal megfosztott metropolita-primás ügyében az agitáció oly nagy hullámot vert fel, hogy minden felé komolyan beszélnek már kormányváltásról, amely még e héten fog kiütni. Sturdza kormánya ugyanis teljesen meghasonlott pártjának vezérfehérjével és a szenátus, meg a kamara elnökeivel. A miniszterium kebelében is teljes a meghasonlás. Stasescu igazságügyi és Stolojan belügy-miniszterek egy külön lapot: — Nationalul — es egy külön pártot alakítottak Sturdza ellen akit képtelennek tartanak arra, hogy az állam ügyeit tovább vezesse.

Sturdza helyzetének megerősítése végett a fővárosba hivatta az összes kormánypárti képviselőket és szenátorokat, de 300 közül alig 45-en jelentek meg. És e 45 szenátorral es képviselőkkel a kormány négy bizalmas tanácskozást tartott a helyzet felől.

Ghika Demeter herceg a szenátus elnöke és Aurelian a kamara elnöke, kijelentették e tanácskozáson hogy nem követelik a kormányt amely nem tekintve sem alkotmányosságot, sem törvényt új metropolita primást akar választani egy pár nap múlva. És hogy e kijelentésüknek nagyobb nyomatókat adjanak megbízták Nacu volt minisztert és Delavrance képviselőt, hogy lépjenek érintkezésbe Flevával a diaszidensek vezérével egy esetleges új kabinet alakítása miatt.

Fleva azonban kijelentette, hogy csak a metropolita primás visszahelyezése feltételével léphet kombinációba.

Aurelian még nem felelt Fleva e kijelentésére.

Ez a helyzet máig. És ily auspiciumok mellett hívják össze a kamarát rendes ülésszakra a jövő pénteken.

Sturdza mindeddig még nem adta be a kabinet lemondását mert reményli, hogy az utolsó órában a helyzet képét megváltoztathatja azonban ez esetben is teljesen kikerülhetetlen a részleges kormányváltás, melynek még e héten meg kell történnie.

A helyzet veszélyes voltát legjobban jellemzi Fleva következő kijelentése, amelyet lapja — a Dreptatea — élén közölt:

„Hiába tanácsoltam a kormánynak fél év óta hogy hagyjon fel erőszakos politikájával. Hiába segítettem annyiban hogy megakadályoztam

több ízben a tizezrekre menő tömegeket, hogy ne térjenek le egy pillanatra sem a törvényesség útjáról. Most hallom, hogy a kormány, illetve Sturdza ur, pártja és a kamarák elnökeinek ellenére új metropolita primás választást rendelt e hónap 19—30 ára Hát ha eddig jutott, viselje a következményeit. Én nem akadályozhatom többé a tömegeket az egész országot, hogy vegyen saját magának elégtételt és seperje el a szerencsétlen Sturdzát magas állásáról.

Polgárok! A tett mezeje szabad!

Az országgyűlés ünnepélyes megnyitása.

Debreczen, november 25.

Az országgyűlés két háza szerdán tartja meg első ülését; az ünnepélyes megnyitás pedig csütörtökön déli tizenkét órakor történik a budai várban, a hol a király trónbeszédet intéz a parlament tagjaihoz. Az ünnepélyes aktus szertartása a következő:

1896. november 26-án délelőtt 12 óra előtt a magyar országgyűlés mindkét házának tagjai a budapesti királyi vár nagytermében s ezután, a menüiben a várkapolna táfogata engedni, ez utóbbiban is megjelennek és a szent-lélek-misében részt vesznek.

Ő császári és apostoli királyi felsége az említett szent misére nyilvános kíséret nélkül a várkapolna oratoriumába megyen, mely alatt a püspök az apostoli kereszttel állani fog.

A nagymise után ő felsége termeibe visszatávozván — ott időzend, míg az egyházi méltóságok átöltözködnek és in longis az udvari kápolnából a felső terembe érkeznek, hol is ez alatt a magyar országgyűlés mindkét házának tagjai a nagy teremben, az ő felségének közvetlen kíséretére hivatott zászlós-urak és testőrkapitányok, a hercegprimás, a magy. kir. miniszterek, a többi zászlós-urak és a püspök a kettős kereszttel a kihallgatási teremben (a felső várnégyszög oldalán) összegyűlnek.

Mihelyt minden rendben van, a magyar királyi főudvarmester jelentést tesz ő felségének, mire ő felsége a következő kísérettel a belső termekből a nagy terembe vonni méltóztatik, és pedig:

Egy kamara-irok,
a zászlós-urak (párosan)
a hercegprimás,
a magyar királyi miniszterek,
a magyar királyi főudvarmester a pálczával,

a magyar királyi főlovászmester, a kivont királyi karddal, s jobbról mellette a püspök a kereszttel.

Ő császári és apostoli királyi Felségének oldali és mögöttei kíséretét képezik: a magyar királyi főkamara, a magyar királyi testőrkapitányok és ő felsége főhadsegéde.

Ő császári és apostoli királyi felsége terembe érve, a trónra lép, leüli s kalpagját felteszli. Kisérete a kijelölt állásokat a trón oldalon foglalja el.

Most beszédet mond ő felsége az országgyűlés tagjaihoz, melynek végeztével ő felsége a trónról felkel, kalpagját leveszi s az előbb megjelölt kísérettel a belső termekbe visszavonul.

A polgári házasságról.

Debreczen, nov. 25.

A mikor az egyházpolitikai javaslatok között a polgári házasság kérdése is napirenden volt, alig volt hánytorgatottabb kérdés, mint hogy a lakosság valóban óhajtja-e ezt a reformot? A kérdést az országgyűlés határozata, a házasságjogi törvény nem döntötte el, mert a polgári házasságot ugyan törvénybe iktatták, de kompetens választ nem kaptunk arra, valóban óhajtja-e a nép a házasságkötésnek kötelező polgári formáját. — Az ilyen nagyobb szervezeti változásokat rend szerint csak hatásaikban lehet megítélni.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

EGYSZER LETTEM

A »Debreczen« eredeti tárczája,

Egyszer lettem a világra
S egyszer meghalok,
Holnap lesz-e vagy talán ma?
Rá se gondolok.
Élek addig, amíg lehet
Vidám napokat;
Szomorkodhatom, ha majdan
A sir befogad.

Minden, ami van körültem
Elmulásra int;
Perez az élet, röpké álom,
Ezt susogja mind.
Kezdeten halál hatalma
Ül s könyörtelen.
Kezdetem ha volt nekem, majd
Végem is leszen.

Mig azért a véget érem
S végem a balál,
Fájdalomnak helyt nem adva,
Keblem épen áll;
Számkivette bánat és bu
Tölem hidegen,
Szivderítő hang-átokba
Öntöm életem.

Lányka jöjj s dalolni téged
Megtanítalak.

Szép az élet, bár rohanva
Tőlünk elhalad;
Nem élünk, — nem élhetünk itt, —
Száz esztendeig,
Jöjj s szerelmünk édesítse
Muló perceit!

Kádár Imre.

KIKACZAGTÁL

A »Debreczen« számára írta:

Kovácsy Kálmán.

Kikaczagtál . . . azt, hogy miért,
Nem kérdezem soha többé, —
Hadd maradjon fájó talány
A lelkemben mindörökké . . .

Csak azt tudom, hogy én sirtam,
Mikor mentem hazafelé
S ugy éreztem: kaczagásod
Lelkem szárnyát megperzselé.

Meg-megáltam . . . találgattam;
De nyitjára nem akadtam
S ugy hallottam: egyre kaczag
Fönn az ég s a föld alattam.

Szobámban is ablakomon
Kikaczagott a jégvirág —
Fönn az ég és lenn a föld is:
Kaczagott az — egész világ.

Szegény család.

Írta: Pátray.

— A »Debreczen« tárczája. —

Csendes már a határ, a nap régen nyugovóra tért. Az estharang elzengett már. Homály üli a tért. Házasszéledt a mező munkása. Nem látni senkit a messzenyúló rónán. Mintha kihalt volna a vidék, ugy alszik, szunyókál.

De mégsem
A Kiserdő felső végén egy ökrös szekér bontakozik ki a sűrű cserjés közül, ekével a végében. Ráfordul a szeles csapásuttra s lassan mozog tovább a mély homokú rendeki úton. Hangtalanul halad a nehézkes járómű a puha homokon, arasznyi sebet hasítva az anyaföld testén; csak mikor egy kövecs kerül az ekelő alá, visít az egyet s zavarja az ünnepélyes csendet, aztán ismét csendesen uszik tovább a puha, laza talajon.

Egy kevés szüleségmaradék van az oldal-közbe hanyva, vékony, kopott dolmánynyal a tetején. Eleseges vászontarisznya lóg a löcsfejben, ebédhordó kosár, ruhával betakarva nyugszik a szekérfenekén. Egyedül vannak a vonósmarhák, kormányzójuk elmaradt valahol.
Jön már az is, kezében földi epret tartva, siet a jól előre haladt ökrös szekér után. Felszáll a szekérrre, leül az eleségre terített dolmányra s az epret kezdi rendezni kezében.

— Hogyan örül majd az én kis Jósám, ha ezt hazaviszem neki. Szegény, ugy is ritkán kap gyümölcsöt. Jól esik neki az ilyen

Az országos statisztikai hivatal legújabb 1895. évről szóló évkönyve, — amely most hagyta el a sajtót, néhány adatot tartalmaz amely támpontokat nyújt arra, hogy a szóban folyó vitakérdésekre a tények alapján feleljünk.

Tehetjük ezt igen egyszerű módon, csupán össze kell hasonlítanunk a házasságkötéseknek vegyes házasságoknak, válásoknak számát 1894-ben és 1895-ben. Ez összehasonlításnál figyelemmel kell lenni arra, hogy a polgári házasság 1895. október 1-én lépett életbe, s miután az adatok 1895. év végéig terjednek, három hónapra vonatkozólag megbízható eredménnyel állunk szemben. Fel lehetne ugyan hozni ellenvetésül, hogy a házasságok számát igen sok tényező befolyásolja, de a változások, amelyeket e három hónap felmutat, olyan nagy arányúak, hogy más faktornak, mint a házasságjogi törvénynek betudni nem lehet.

Már most lássuk az eredményeket teljes objektivitással, a nélkül, hogy túlzott következtetéseket vonnánk le belőlük.

Kötött házasság Magyarországon (Horvát-Szlavonországot bele nem értve, miután oda a házasságjogi törvény nem terjed ki.)

1894-ben	1895-ben
143.021	134.356

vagyis a polgári házasság életbe lépésének évében kilenczszerezettel kevesebb, mint az előző esztendőben. Fiume városában ugyan növekedett a házasságok száma, de miután összesen 339 kötésről van szó, statisztikai következtetésekre ez nem alkalmas.

Hogy csakugyan a két kritikus hónap, november és december okozta a változást, az kitűnik a következő részletekből: Kötött házasságot:

1894	1895
novemberében 27527-et	20112-t
decemberben 3898-at	5808-at,

tehát mult év novemberében hétezerrel keve-

sebb házasság kötött, mint az előző esztendőben. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy a lakosság egy részénél legalább s az átmeneti időben nagy volt az ellenszenv a házasságkötésnek polgári formája iránt és a jegyesek, ha csak szerét teheték, siettek egybekelni még október 1-eje előtt, nehogy a pap helyett az anyakönyvvezető adja össze őket. — Igaz, hogy december havában ismét emelkedett a házasságkötések száma, de elvégre is nem meglepő, ha a kath. nép a házasságjogi törvény miatt nem fogadott örök coelibatust.

Némiképpen érdekes, de kevés újat tartalmaz e kérdésre vonatkozólag a statisztika törvényhatóságoként. A nélkül, hogy számcsoportokat idéznénk, konstatáljuk csupán azt, hogy a lefolyt évben a nagyobb városokban saporodott a házasságok száma a megyei népességnél pedig némi csekély minusz mutatkozik.

A vegyes házasságok statisztikája is világosít arra, hogy az első két hónapban hogyan vert gyökeret a polgári házasság. Létrejött vegyes házasság:

1894-ben	1895-ben
13,160	13,114

vagyis némi csökkenés mutatkozik. Már az eredmény, ha százalékokban nézzük, nevezetesen az összes házasságoknak

1894-ben	1895-ben
9.20 százaléka	9.76 százaléka

volt vegyes házasság.

Hónaponként nincs kimutatva a vegyes házasságok száma, de feltehető, hogy a vegyes házasságok szintén november—decemberben szaporodtak, már annyit a mennyit.

Általában tehát a vegyes házasságok számának szaporodása eddig nem jelentékeny, csupán egy felekezett van, a mely 1895-ben kihasználta a vegyes házasság lehetőségét: ez a zsidó Zsidók 1894-ben egyáltalán nem

kötöttek vegyes házasságot, míg 1895-ben zsidó vőlegénnyel lépett házasságra:

80 róm. kath.
2 görög kath.
1 görög keleti.
12 ágostai.
13 református.
1 unitárius vallásu menyasszony.

Olvasóinkat érdekelni fogja, hogy egész Magyarországnak valamennyi férjhez menő hölgyközönsége között egyetlen egy volt felekezett nélkül.

Az új házassági törvény változást okozott a válások terén is, de ez a statisztikából még egyelőre nem konstatálható, mivel a két hónap alatt, novemberben és decemberben aligha lehetett lefolytatni és befejezni egyetlen válópert is. E tekintetben tehát következtetéseket még levonni nem lehet.

Színház és zene.

Az örök törvény.

A tegnapi nap újra műs. változást hozott ránk. Öszintén megvallva, nem szeretjük a hirtelen való darab változást. Nem szeretjük több okból. Először is a közönség szempontjából nagyon kellemetlen az, ha valamely darabot nem az arra kitűzött napon adnak. Az emberi természetben és társadalmi viszonyainkban egyaránt benne van az, hogy az ember a maga idejét szereti jó eleve beosztani s kitűzi maga elé azokat az estéket, a melyeket szórakozásra használhat fel. Az ilyen véletlen műsor változás aztán összekuszálja az ember tervezgetésének minden szálát s nem engedi, hogy urai legyünk a magunk akaratának.

De nem szeretjük az előadás szempontjából sem. Minden darabnak értékét megtízszerezi a jól összepróbált, egybevágó előadás és simajáték. Már pedig hogy kívánhatunk ilyen előadást és játékot akkor, ha a kellő begyakorlásra nincs meg az idő.

nyalánkság. Az egyszer hadd legyen neki is jó napja. A szomszéd gyerekei mindig azt a sok almát, körtét eszik; az en magzatomnak nem kerül. Pedig mily sóváran nézi azt a gyümölcsfelét, majd szemével nyeli el. Hacsak bíróék Juliskája nem ad neki olykor egy-egy körtét, egy-egy almát, a többi bizony elnézne, ha soha nem ennek is gyümölcsös. Még sem adna neki. Igazán jó kislány az a Julis. — Egészen elűt a többitől. Mintha nem is az a fajta volna. Még a szeme s tekintete is más, mint a többié. Haja korompfekete. Szeme bögár. Arca barna; majd kicsattan az egészségtől. Tekintete merész. Magatartása bátor. Hej! helyre egy gyermek. Hat vármegyében sem találni párját. Hát még a szive! Az am meg csak az aranyos! Ha ily szegény nem volnék s az apja olyan gögös, mindjárt fiamnak szánám.

Beér a szekér a faluba. A templom mellett balra fordultak a vonósmarhak. Szinte tudták már a járást. Végig mentek az urasági udvaron s az istállók előtt megálltak. Kifogta őket emberünk az igából, bekötötte a helyükre, tett nekik, aztán kifordulva az ajtón, az udvaron át hazafelé távozott. Néhány ház előtt elhaladva, egy kapatlan, szép, fehérre meszelt cselédházba megy be, mely szentgróthi Zsigmond János uradalmát képező terjedelmes jószághoz tartozik. — A tulajdonos szándékosan nem csináltatott a házra kaput úgy okoskodván, hogy az ő cselédjei nem oly gazdag emberek, hogy kapura is szükségük volna. Sok felteni valójuk nincs. A keveset a kaputlan udvaron is számon tarthatják. Mog-

szán legalább vigyáznak a ho'mira s nem alusznak mélyen. Még hozzászoknak a többi falubeliek a másénak nyitott udvaron való hagyására, így az ő csukott udvaru portán levő holmiját sem bántják. Másrészt pedig az utcáról is láthatja minden ember, hogy ez urasági cselédház. Harmadszor nem dugdoshatnak a cselédjei a nyitott udvaron egyet-mást. Így mindenki látja, miük van s ha új dolog mutatkozik a szokatlan helyen, azt is mindjárt észrevesznek. — Így mindenképpen biztosítja magát a kaputlan cselédházakkal a házi tolvajok ellen. Sokan azt mondták, igaz van az öreg urnak. Jól teszi, ha szegény cselédet tart. Az nem hagyja ott egykönnyen a szolgálatot. Meg aztán sokkal többre lehet használni, mint az olyaut, a kinek magának is van valamije. Legfőképpen a szegény ember nem mer úgy paczkázni az urával, mint az, a ki érzi magát. — Mások meg taratáságnak s cselédjeivel való nemtörődömségnek nevezték ezt az eljárást.

A mi emberünk is az öreg szentgróthi Zsigmond János bérés-i közül való, kit bérés társai Estvánnak, ura pedig Bátorinak szokott szólítani.

Szép holdvilágos este volt. Nyitva a kis szoba ajtaja. Be-üt rajta a hold gyönyörű világa. Bent tiszta fehér abroszszal megterített asztal látszik nyilván a vacsora számára. Az ajtóküszöbön 5—6 éves fiucska guggol. — A holdat nézi szép okos szemével.

Nézi, nézi azt a tüneményt, mely halovány arcczal oly szépen mosolyog.

A mint meglátja apját, odasnaladt hozzá

s megcsókolta a lehajlót. A konyhában pattogó tűz világa vetette fényét az átelleni falra.

— Jó estét, galambom!

— Jó estét kedvesem. Fogadta a nő a szives köszönést. Ugye, éhes vagy már nagyon? Kerülj csak beljebb, mindjárt viszem a vacsorát.

— Adj előbb egy csókot.

Átölelte a kedves nő férje nyakát.

— Adok galambom szárat! Így ni! — mondá s összevissza csókolta a férjét, szenvedélyes csókot nyomva deli férje piros ajkára. A férfi nem maradt adós a ferji csókjával. Visszaadta duplán a kapottat. Átölelte nejét s visszaadta a csókot az adónak.

Befordult aztán a szobába s letelepedett a sarokdiványra.

— Jóska fiam!

— Tessék édes apám!

— Jöjj ide szögám!

Odahúzódott a fiu apja mellé.

— Nesze, ezt neked hoztam. Földiszeder a Kiserdőből. Hanem most meg ne edd, mert elrontod vele a gyomrod. Majd vacsora után.

— Köszönöm édes apám s nyújtotta kis nyakát, csókra csucorítva puha piros ajkait apja felé, mutatva, hogy köszönni akar a szives adományért.

Az apa lehajlott kis fiához.

— Köszönni akarsz, édes fiam?

— Igen édes apám.

Megcsókolták egymást szenvedélyesen szeretettel, forrón, melegen.

(Vége köv.)

Legkevésbé szeretjük pedig a rendező műsorsótól való eltérést a szereplő művészekre való tekintettel. Az olyan darab eljátszása, mint a minő *Az örök törvény* is, sok tanulást, sok tanulmányt igényel s a különben is ezer irgalom hatása alatt élő művészeket hajszolva a tanulás keserves munkájától szeretnők mindenkorra megkímélni.

Szintársulatunk tagjai tegnap este valószínű hős munkát végeztek, mert azt a választékos nyelven beszélő finom szövésű színművet úgy adták elő, hogy laikus szem észre sem vehette azt, hogy a kitűzött időnél három nappal előbb adták elő a korán elhunyt költőnek ezt a remekét. Különösen bámulatra ragadott bennünket *Szabó Irma* nagy tehetsége és bámulatos ügyessége. Ő, a ki tegnap is a tizenkettedik órában kapta kezébe a *Boriska* szerepét és mégis szíveket lebilincselő kedves alakot teremtett belőle, rengeteg szerepében ma is remek memóriát, könnyen a dolgok mélyére ható elmét s bámulatra indító könnyedséget tanúsított.

De bármily csodálattal adózunk is a kisasszony kitűnő képességei iránt, nem tartjuk helyesnek ezt a visszaélésig menő kihasználását az ő sokoldalúságának.

Az eladástól általában csak jót mondhatunk. Az est fenyves sikerének legragyogóbb tűzű napja *Komjáthy né* volt, a ki mély érzelmét, tüzes szenvedélyt, erőt és melósságot öntött szerepébe.

Közvetlen mellé sorozzuk a kedves *Szabó Irmát*, kire vonatkozó megjegyzéseinket fentebb már kifejeztük. Az ő *Sylvia*ja könnyekig megindító, természetes előalak volt.

Bájos jelenség s kitűnő ábrázolat volt *Halmi Margit* Juditja. Ők ketten csakugyan olyanok voltak, mint egy ágon egyszerre nyílt két gyönyörű rózsabimbó.

Minden dicsérettel kell megemlékeznünk *F. Csiga házy* Etel játékaról is. Ő *Orlathy György* második nejét előkelő finomságu gyöngéd, nemeslelkű jóakaratu asszonynak rajzolta, egészen olyanak, a minőknek a költő gondolhatta az általa teremtett alakot.

A férfi szereplők közt legkitűnőbb *Szilágyi Vilmos* volt *Marcell* szerepében. Rokonszenves, meleg szívű yankeet ábrázolt a külső a belső hűség egész teljességével.

Mellette nyomban *Püspöki* törülmetszett, sikerült alakítását kell megemlégetnünk.

Vidor Dezső az ideális, melegsívű nemesen gondolkozó *Rozgay Endrét* kitűnően személyesítette meg.

Barta *Orlathy* jara több megjegyzésünk van. Először: nagyon fiatal volt; 2-szor: mozgása nehézkes, mesterkélte. Ezek a kifogásaink. De dicsérjük remek organumát, gyönyörű magyar beszédét s azt a kétségbevonhatlan jó igyekezetét, a melylyel nehéz szerepét kidomborítani igyekezett.

Follin *Saurél* maszkja, játéka és mimikája sok zajos derűsre adott alkalma.

Benedik Gyula a nem neki való szerepben kissé feszélyezve volt de azért elfogadható alakítást nyújtott.

A kissébb szerepek betöltői között igen

jók voltak *Makra* *yné*, (*Róza* *szobaleány*) *Némethy Jolán* (*Bodrogine*) *Vágó István* (*Komlósi*) és *Rubos* (*Egyed Lajos*)

Bár az előadást eképpen egészben véve sikerültnek találjuk mégsem szeretnők ha az ilyen hírelen való darabváltozás sűrűbben ismétlődne.

Gr.

Ujdonságok.

A holnapi közgyűlés tárgyai.

Debreczen, nov. 25.

Népes és zajos közgyűlésre lehet holnap kilátásunk. A kilencz órakor kezdődő novemberi rendező közgyűlés legfontosabb tárgyai, amelyek bizonyára a bizottsági tagok nagy tömegét fogják a tereben összehozni, az 1897. évi házipénztári költségelőirányzat megállapítása, melynek elfogadásával 16% pótdadót venne nyakába a város polgársága és a belügy miniszternek a szervezési szabályzatra vonatkozó leirata, melynek tárgyalásánál bizonyára szobakerülnek azok a hallatlan törvénysértések, melyek a szabályzat keresztülről szokolása közben elkövetettek. — Kihirdetik azonkívül a holnapi közgyűlésen az 1897. évre megállapított legtöbb adót fizető biz. tagok névjegyzékét, továbbá előterjesztést tesz a tanács a folyó év végével kilépő törvényhatósági bizottsági tagok helyeinek választás úján való betöltésére vonatkozólag is. A gyűlésnek ezenkívül még igen fontos tárgyai lesznek. A gázvilágítás ügyében *Bozskó* *Sámuel* elnökle alatt működő bizottság tesz eddigi eljárásról jelentést, a mester utcai csordásház eladása felett, — valamint a *Dragota* fele ház, a mester-utca 1331-ik számú ház, a homokkerti *Kornhoff-r*-fele kertnek iskolai célra leendő megvétele felett névszerinti szavazással foa dönteni a közgyűlés. — Ugyancsak névszerinti szavazás lesz a város Szováthon levő épületeinek eladása felett, továbbá a 2213 sorszámú *Vay*-féle telek északi részéből 300 négyszögöl területnek az ügyvédi kamara részére átengedése felett és végül a várostól régi időtől fogva bérbeadott 200 hold pallagi föld haszonbérleti szerződésnek 10 évre való meghosszabbítása felett is. Azonkívül még több apróbb, de nem kevés fontosságú ügyek vannak a holnapi közgyűlés tárgysorozatába felvéve.

* **A debreczeni ev. ref. egyház saját tanácsstermében** 1896-ik évi november hó 27-ik napján d. u. 4 órakor tartandó árv. ügyi biz. ülést tart. Tárgy: folyó ügyek.

* **Felhívás.** Hazafias szellemű, emberbaréti intézmény eszméjét felkaroló, nemes gondolkozású ifjakból álló *Kossuth* asztaltársaságé intéz. felhívását a haza reményeihez, a hason gondolkozású, lelkesülő ifjúsághoz a kibontott zászló alá leendő sorakozásra. Szép asztaltársaságunknak célja, az összegyűlendő fillérekkel, a balsors tengerén hanyatottaknak enyhíteni szenvedésükön. Azon méltán szánalomra méltó gyermekeket, kik atyátlanul, anyátlanul bolyongnak s nélkülözve a minden napit kénytelenek a bűn örvényére lépni, megmenteni, fölkarolni és becsületes embernek fölnevelni. — Nemkülönbén a hasonló számlomra méltó családfentartót vesztett oly családok nyomán enyhíteni, hisz azt megérdemlik. Ezekon kívül hazánk edes nyelvének a magyar nyelvnek ápolását tűztük ki főfeladatul. Nem engedve asztaltársaságunk kebe-

lében semmiféle idegen szó kiejtését, melyet ma már fájdalom nagyou is használunk, azt híven hogy csak is az lehet művelt ember, ki beszédébe minduntalan idegen szavakat szó. Pedig ellenkezőleg, az a művelt ember ki hazája nyelvén ki tudja gondolatait fejteni és nem kér szavakat kölcsön idegentől. Ezen nemes célokat tűztük magunk elé s reméljük, hogy zászlónk alá — melyre a hazafiaságot és jótékonyágot irtuk fel, városunk nemes, komoly és érett gondolkozású ifjai tömegesen fognak sorakozni. Melynek reményében vagyunk hazafias üdvözlettel *Csokonai Vitéz Mihály* a *Kossuth* asztaltársaság elnöke, *Ungár Jenő* a *Kossuth* asztaltársaság II. alelnöke, *Gyulai Gaál Jenő* a *Kossuth* asztaltársaság titkára.

* Indítvány a holnapi közgyűlés előtt.

A holnap megtartandó novemberi rendező közgyűlés elé *Kertész* *János* városi bizottsági tag 35 aláírással indítványt nyújtott be, a melyben a szervezési szabályrendeletnek a napirendről való levételét indítványozzák s a mellett indítványt terjesztettek be arra vonatkozólag is, hogy a városi tisztviselőknél 20% fizetést adjanak. — Az indítvány czélszerűsége és jogsága, mint halljuk, a városi bizottsági tagok körében tetszéssel találkozott s így valószínű, hogy ezen indítvány elfogadásával a szerzési szabályzat kérdése megoldást nyer. A polgármester a közgyűlés előtt 24 órával benyújtott indítványt kitűzte a holnapi közgyűlés napirendjére.

* Tömeges városatyá választások.

Negyvenkilencz városi törvényhatósági bizottsági tagsági hely ürül meg a folyó év végével. Nagyobbrésze ezeknek olyan, kik az 1890-ik évben választattak meg bizottsági tagoknak s így ezek mandátuma lejár, vagy pedig olyanok, kik időközben olyan elhalt, vagy lemondott bizottsági tag helyére választáltak meg, kik szintén ugyanakkor lettek bevéasztva a közgyűlési tagok sorába. Összesen negyvenhét bizottsági tagnak jár le a mandátuma a folyó év végével, azonkívül még két hely is üres, amelyek *Szűcs* *László* és *Sebes* *György* halálával ürültek meg s a mai napig sem töltettek be. A holnapi közgyűléshez jelentést tesz a tanács egy a benmaradó, mint a kilépő bizottsági tagokról — A kilépő bizottsági tagok névsora a következő: *Hatvani* *utczáról*: *Jámbor István*, *Juhász Ignác*, *Kertész Mihály*, *M. Kis István*, *Kovács József* ügyvéd, *Reichmann Ármán*, *Riesz Henrik* és *Szőcs Mihály* közgyűlési tagok. Ezen utcáról elhalt *Szűcs László*, kinek helyére 3 évre választanak egy tagot. *Péterfia* *utczáról* kilépnek: *Ekli Gabor*, *Hódy Béla*, *Kurucz Miklós*, *Ménes András*, *L. Nagy Bálint*, *Somogyi Pál* és *Török Bálint* bizottsági tagok. Ezen utcában *Sebes* *György* elhalálózása folytán még egy hely 3 évre fog betöltetni. *Csapó* *utczáról* kilépnek: *Burai János*, *Janey Miklós*, *Keszei József*, *dr. Kocsár Gabor*, *Kovács Lajos* timár és *Otrokosi Végh János* bizottsági tagok. *Kossuth* *utczáról* a következők lépnek ki: *Dr. Bakonyi Samu*, *Beke Imre*, *Benke István*, *Kálmán András*, *Kulcsár Gábor*, *Némety Sándor*, *Sz. Szabó László* és *Vértessy János* bizottsági tagok. *Varga* *utczáról* *Buzás Elek* (meghalt), *Huber József* (meghalt), *Harmath Gergely* *Nagy Ferencz*, *Szabó Sámuel*, *Szentesi János*

Trázi György és Váci János és végül Pia cz ut cz á r ó l; Ármós Bálint, Bechert Manó, Torday Gábor, dr. Gajzágó Béla, dr. Király Ferencz, Szabó Miklós, Szepessy Gusztáv és dr. Balkányi Miklós bizottsági tagok lépnek ki. A tanács, mint lapunk más helyén már megírtuk, a közgyűlés eléterjesztendő jelentésében deczember 23-át tűzi ki a megürül, bizottsági tagok helyek betöltésére. Lesz tehát módja polgárságunknak a jövő hóban újra negyben gyakorolni legszebb jogát.

* **Az iparos tanoncok fegyelmi büntetése.** Az iparos tanoncokat eddig az iskolában elkövetett fegyelmi kihágások és mulasztásokért közigazgatási eljárásal büntették. A tapasztalat szerint az ily eljárás többet értett a deliquensnek, mint a mennyit az egész évi tanítás használt. A kereskedelmi miniszter belátván az eddigi eljárás helytelenségét, elrendelte, hogy ezentúl ily eljárás iparos tanonc iskolai büntetésül nem alkalmazható, hanem az iparhatóság saját hatáskörében intézkedjék a kihágásokat elkövető iparos tanoncokkal szemben.

* **Teljes tanácsülés.** Tegnap délelőtt a városháza nagy termében gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt a város háza nagy termében teljes tanácsülés volt, a melyen a holnapi közgyűlés elé kerülendő fontos és érdekes tárgyak látták el előterjesztésekkel. A tanácsülés határozatai között érdekes az, a melyvel nem járultak hozzá a jog és pénzügyi bizottságnak a költségvetésben eszközölt törvényihez. Így például a jog és pénzügyi bizottsággal szemben a városi ménesre eltörölni akart 800 forintos kiadást tétel fentartása mellett tesz előterjesztést a közgyűléshez. A másik határozata az, hogy a folyó év végével vagy a mandátum lejártá, vagy pedig elhalálozás folytán megürülő 49 bizottsági tagsági helyek betöltésére a választás határnapjául deczember 23-át tűzi ki.

* **Különös helyzet.** Különös helyzetbe került ma egy püspökladányi atyafi. Nyugodtan reggelizett a Kossuth vendéglőben, mikor egyszerre egy asszony törre, hogy ő az asszony férje. Szabó Mihályné szül. Nagy Zsuzsanna tisztifüredi illetőségű asszony volt az, kit férje hűtlenül megcsalva 2 és fél év előtt elszökött tőle, magára hagyva 3 éves kis gyermekével. — Hiába szabadkozott az atyafi az asszony kétségbeejtő határozottsággal állította hogy ő nem más, mint az ő hűtlen férje. — Komikus helyzetbe jutott a mi emberünk és nem volt más hátra, mint a bosszút állni akaró asszonyt követni a rendőrségre, a mit akarva, nem akarta meg kellett tennie, mert a felbőszült, falusi asszony ugyancsak rávizsgálta a II-k kerületi kapitányságnak kellett beigazolni a megcsipett alaknak, hogy nem ő keresett hűtlen férj, hisz őt nem Szabó Mihálynak, hanem Pittauner Józsefnek hívják s erre tanúbizonyságot a helyi törvényszék bírtonörre, kihez neki már több ízben volt szerencséje. A rendőrség nem akart hinni az embernek, hanem előhívatta a bírtonört, ki aztán igazolta, hogy csakugyan Pittauner Józsefnek hívják, ki többszörösen büntetett feyenz, nagyon jól ismeri. Így tudott csak kimennekülni a turesa komédiából a püspökladányi atyafi. Mikor a kapitány megkérdezte az asszonytól hogy tulajdonképpen micsoda jeltől vette felfedezni férjét azt felelte, hogy Pittaunernek is olyan nagy ereje van, mint az ő hűtlen férjének. Mikor a komédiából kiszabadult Pittauner jobban szomjúgyre vette a még mindig java-

korban levő asszonyt, egyet sodorított a bajszán s azt dörmögte a kapitány felé: Evállalnám azért én azt az asszonyt tekintetes ur! Jót mosolyogtak az egész dologon természetesen a rendőrségnél, nincs azonban kizárva az az eset, hogy ez az jelen egy új szerelmi viszony magva lett s lehet, hogy Pittauerből ál-férj helyett még igazi férj válik.

* **Fsküvő.** A városunkban szélés örökbe ismert Szikszay Gyula ar. tordai kir. törvényszéki aljegyző folyó hó 26-án délután fél négy órakor eszküszik örök hűséget a Kossuth u'czai új templomban Miklóssy Gyula földbirtokos kedves s bájos leányával Mariskával, a ki szeretetreméltóságával debreczeni társaságnak folyton kedvence volt. Az esküvőt az anyakönyvvezető előtti ünnepélyes actus fogja megelőzni. A boldog pár frigykötéséhez szívből gratulálunk.

* **A pótló-érettségi vizsgálatok.** A debreczeni ev. ref. főgymnásiumban a deczemberi javító érettségi vizsgálatokat Kiss Áron püspök kitűzte. Az írásbeli érettségi vizsgák deczember 14-től 18-ig lesznek, a szóbeli érettségi vizsgálatok pedig deczember 21-én következő napjain tartatnak meg.

* **Mikes Kelemen emléke.** A Rakóczi Ferencz hűseges bujdosótársának, a zamatos, őserdelti magyar stílusának akér emléket állítani Zágón közége, a hol Mikes Kelemen e világra született. — A mozgalmat, mint az E. K. írja, Sándor József, kovásznai kerület országgyűlési képviselője indította a ki megválasztások szafrot adományozott Zágoni Mikes Kelemen emlékének megörökítésére. Bizottság is alakult, amely az emlékmű költségeire országgyűjtést fog indítani.

* **Uj anyakönyvvezetők a megyében.** A belügyminiszter Hajduvármegye alispánjához ma érkezett leiratában töltötte be a bal-maz-ujvárosi, anyakönyvi kerületben megüresedett anyakönyvvezetői és anyakönyvvezető helyettesi állásokat. — A belügyminiszter ez állásokra Hajduvármegye közigazgatási bizottságának felterjesztése alapján Kovács Ferencz községi jegyzőt, anyakönyvvezetővé Bajdor János segédjegyzőt pedig anyakönyvvezető helyettesnek nevezte ki.

Távirat.

Bilinski veresége.

Budapest, nov. 25. (A Debr. ered. táv) Bécsből jelentik a költségvetési bizottság tegnapi ülésén Bilinski pénzügyminisztert leszavazták. A beruházási kölcsönt tárgyalák. Bilinski határozottan ellene volt a felveendő beruházási kölcsön kötelező törlesztésének. — Mikor észrevette hogy a bizottságnak majdnem valamennyi tagja szemben áll vele, meghárált, sokat engedvén követeléseiből. Káizli (ifjú cseh) azt ajánlotta, hogy a mindenkori törlesztési adósságnak három százaléka állítsassék a rendes budgetbe, — azonban ez a tétel csak a negyedszázalékot kamatozó adósság törlesztésére fordítassék, hanem a négy százalékos kamatozó államadósság törlesztésére is Bilinski elfogadta a kötelező rendes törlesztést, de viszont a fölöslegeknek a parlament előtt való elszámolását illetőleg engedményeket követelt. — A bizottság ebbe sem egyezett bele, hanem Rutovszky (lenyegyel) közvetítő indítványát fogadta el. — Ez nyganyis két százaléknyi törlesztést köntemplál és a kormányt arra utasítja, hogy a fölöslegk hova fordításáról minden évben adjon fővitalogositást.

Emléktáblák Aradon.

Hazañas, szép ünnep színhelye volt vasárnap Arad városa. Annak idején a függetlenségi kör és a Kossuth és magyarvárosi asztaltársaságok pendítették meg azt az eszmét, hogy a millennium emlékére a szabadságharcz egy pár történelmi nevezetességű épületét márványtáblákkal jelöljék meg.

Az emléktáblákat a függetlenségi kör és az asztaltársaságok a saját költségükön készítették el s hosszas halasztgatás után vasárnap ment végbe leleplezésük ünnepe.

A menet először Az Atzél Péter Péter háza elé vonult, a melyben a szabadságharcz lezajlása után Kossuth Lajos egy éjszakát töltött menekülése közben. — Itt Silvássy László ügyvéd tartott szép beszédet s leült a lep-l az emléktábláról, melynek felirata a következő:

E házban lakott 1849. július hó 17 és 18-án Magyarország megdicsőült kormányzója

KOSSUTH LAJOS.

Nagy szelleme öröe szövetünk!

Hazánk fennállásáék ezredik évfordordulója alkalmából.

1896. október hó.

Arad polgársága.

A menet innen Kossuth utcai elemi iskola épületéhez vonult. Itt Szondy János állami tanítóképezdei tanár tartott hazafias beszédet az emléktábla előtt, melynek telirata így hangzik:

Ezen utcán vonult be a városunkat megmentő bátor honvédcsapat 1849 február hó 8-án.

A millennium alkalmából a hősök emlékének 1896 október hó

Arad polgársága.

A színház épületének a szabadságharcz tér felé eső oldalára az 1849. február 6-iki utcai harc emlékére helyeztek emléktáblát. Az ünnepi beszédet itt Keresztes Gyula, a függetlenségi párt elnöke mondotta.

Az emléktábla a következő:

Ezeréves hazánk dicsőségére

Asztalos Sándor és Boczkó Dániel vezérlete alatt

1849. február hó 8-án

e téren megvívott győzelmes harc emlékére. 1896. október hó Arad polgársága.

A legátus vizslája.

— Kutya történet. —

A mi asztaltársaságunkban most a legátus tette be a garast.

Ősrégi szokás szerint míg a katonaleményeinek előadásába bele nem prúszent a «garabonciás diak», addig teljes flegmával mondja el, hogy jöttek ők Brassóból Bánffy-Hunyadra de ha valaki megjegyzi, hogy Házi beszédét tovább is folytató, rögtön leszólja asztalunk fiatalabb tagja, mondván:

— Gyerekésszel vagyunk még fiatal emberek . . .

Most eltekintett a jövő telen és m e n e t e l e felett, e beszédének gőczpontja, egy — vizsla, a mely a valóságban sohasem létezett. — De ne vágjunk előadásába Halljuk őt! . . .

— Tudjátok, — kezdi a legátus — a mint jövök legatióból — Püspökladányban vettem egy jó szivart — egy trabukkót s egy

harmadosztályu jeggyel, mert mi reserve cadet örmesterek ilyenekkel utazunk, — beülttem egy másod osztályu coupéba.

Últ abban kivülem egy gazdász is merősöm, meg egy jó képü magyar ember . . . a kinek szép piros kettős tokáján kívül bizonyára meg volt még ezer holdja itt a uagy alföldön, mert szintén trabukkót szívt.

Tehát erősen trabukkóztunk.

A gazdászsal beszélgettek.

Egyszer csak azt mondja a tokás bácsi:

— Itt még csak kacsázni sem lehet . . . Nincsen víz! — Legfeljebb agarászhatik az ember.

Egy füst karikát fújtam ki az ablakon s bele vágtam a beszélgetésbe:

— Igaz, rossz mezőny . . .

— Uram! . . . ön is vadász? . . . érdeklődött a bácsi, a ki szintén olyan nagy vadász lehetett mint én.

Természetesen, . . . mit is csinálna az ember f a l u n? mivel ütné el az időt? . . . s higgye el uram, hogy mikor a kacsák usznak olyan élvezet közéjük pufogtatni, . . . csak hogy ritkán kap az ember jó vizslát . . . mert a mikor belesik a rucza a vízbe, csak nem megy utánna az ember . . . A jó vizsla uram . . . ritka, mint a fehér holló . . .

— Nem épen uram — mondja a bácsi — van nekem olyan, hogy nem adnám egy bankóért, még ha ezerszoros volna is.

— No hát uram annyit pedig nem ér egy vizsla . . . mert kutya kutya! Az igaz, hogy egyik nem olyan mint a másik, de hát száz forintért lehet kapni, nem egyet, de százat! . . .

— Van nekem egy, uram — szolt lelkesülten a bácsi — az olyan, hogy mikor meglátja a vizen a kacsát, uszik utánna a vízbe, s huzza ki a kacsát csak a tarisznyámra kell akasztani.

— Oh uram az nem jó. Van nekem egy az a vizsla! . . . Mikor bukfenczezik a kacska a levegőben, rám néz okos szemével s ha intek akkor megy csak a vízbe. Mert uram így nem vadászhatik az ember, ha elszedi a vizsla előle.

A gazdász, a ki nagy műélvezettel hallgatta a beszélgetést a mint láttam nagyot akar prűszenteni, de leintettem. Ez legkevésbé sem hozott zavarba, hanem azt mondtam a bácsinak.

Ez a kutya, uram, ez a vizsla, — nem pedig az öné, s van nekem ebből a fajból nem csak egy, de négy . . . Volt több is de most ajándékoztam el belőlük k e t t ő t nagyságos Csehi János urnak a képviselőnek . . .

— Ha szabad tudnom, hol lakik uraságod? . . . Kérdi ő.

— Erdélyben — vágtam oda, a Csehi János uradalmában vagyok gazdatiszt . . . Miriszlón . . .

— Én Geczéry Márton vagyok, ha szabad tudnom, nem adna-e uraságod egyet azok közül a vizslák közül, jópénzért természetesen. Tudom én, mi a sor.

— Hogyne, tessék egy pár hét mulva rni, majd elküldöm.

Mindaketten leszálltunk Debreczenben, én kisvonatra, ő pedig egy fiakerre ült s beszállott, azt kiszem a Bikába.

Ezután két hétre csakugyan kapok egy

levelet itt Debreczenben, vizsla dolgában, hogy kész lennék-e egy bankóért (százast ért alatta, az atyafi) egyet adni neki.

Tyhü! aki anyála van! gondoltam magamban, csak lenne egy vizslám, jó üzletet lehetne vele csinálni — de miot tudjátok — mindenem van, csak az nincs.

Gondolkoztam, hogy mit tegyek. Ha le-velére nem válaszolok, azt gondolja, hogy hazudtam, pedig soha világletemben — még csak nem is fillenttem, — Végre is egy leve-vel vágtam ki magamat.

— Mit gondoltok? mit irtam neki? — fordult a legátus felénk.

*

A levelből ezek az érdekesebb helyek ragadtak meg figyelmemet:

Nagyon sajnálom uram, hogy kérésének eleget nem tehetek, de hát az az ostoba irnok az uradalomban, míg Debreczenben jártam megfulasztotta az én kedves vizsláimat.

Elvitte őket kacsázni, a víz mély volt, s midőn belementek a kacska után, össze veszte-tek, hogy melyik hozza ki s szegények valódi tengeri csatát vívtak.

Szegénykéim holt tetemét másnap fogták ki a kenderázató tóból. Sirhat velem együtt uram, a ki ezeket írva, fájó szívvel gondol vízbe fuladt vizsláira. Nem is tudja ön, hogy milyen az az állati szerelem.

* * *

A legátus ur diadalittasan nézett körül, s az asztaltársaság egy tagja a vizslák szomorú sorsául elbusulva könyeket hullatott a — f é l i t e r e s ü v e g b ő l.

Elleste: **Az öreg.**

A varróleány.

I r t a : **Gergely Ernő.**

Hej, de másképp menne a dolog, ha Gusztit itt lenne? Szegény leánynak könny lopózik a szemébe, abban hagyja a munkát és elgondolkozik:

Igen, ha Gusztit itt lenne! Rég nem jött el már, két hónapja. Pedig hogy szerette őt hosszú . . . boldog éven át. Mert csakugyan boldognak érezte magát, hisz Gusztit oly odaadó, hü szerelmes volt, minden szabad idejét nála töltötte. Versárnap pedig együtt keresték fel a budai hegyeket. Ha kifaradt, Gusztit erős karjaival ölebe kapta és futott vele a mezőn. Azután leültek a zöld pázsitra, az volt asztaluk, terítőjük is és ott fogyasztották el az egyszerű uzsonnát.

Ó vaját kent kenyérre, szétvagdosva kis kezével és tenyerén nyújtá oda Gusztinak. Hányszor mondta ilyenkor Gusztit, a csalfa Gusztit: a legszebb tányérból eszem most! Hányszor mondta: Csak már egyszer kész lennék, hogy oltárhoz vezetném az én kis Terikém.

S ő kész orvos már. De most már nem is kell neki az, aki ezelőtt mindene volt, az egyszerű varróleány, — Jó. Jó. — De akkor minek hitegette, minek csalogatta őt, ki egyedül áll a világon és egyedül Gusztit szerette. És ez az egy is elhagyja.

A szomszédban lakott. Két hónapja, hogy elköltözött. Mint orvos, nem lakhatik egy kis, harmadik emeleti hónapos szobában. S e két hónap alatt Gusztit egyetlen egyszer sem volt nála. Az előtt, ha elment az egyetemre, vagy ha haza jött, legalább egy pillanatra benyitott hozzá: No, mit csinál az én kis — feleségem?

Nem! Ő nem marad tovább e kétségben ő meg fogja tudni a valót, meg fogja tudni magától Gusztitól. Elmegy, felkeresi őt.

Izgatottan kelt fel s kis szekrényéhez lépett, hogy kivegye kalnpját és eltávozzék, de

szeme megakadt a félig elkészült ruhán. Az urnó meghagyta, hogy a ruha ma estére okvetetlenül készen legyen. Elmegy máskor, el egy holnap! Letette a kalapot, visszaült katolt, gyorsan forogtak a kerekék, villámsebesen mozgott a tű, de a szegény leány előtt minden összefolyt. Hej, másképp menne a dolog ha Gusztit itt lenne!

Másnap aztán csakugyan elment felkeresni. A szomszédasszony megnondta az új lakezimét.

De az Istenért el ne árulja a doktor urnak, hogy én tölem tudta meg . . . Ezek a férfiak! Ezek a férfiak. Aztán mesélni kezdett az ő leánykoráról. Őt is szerette, őt is megcsalta egyszer egy barna fiatal ember, nem is törődött vele többet, vissza jött az még érden csuszva, de aitót mutatott neki, nőül ment az ő csendes, jámbor férjéhez, ki jóra való ember, még nem is iszik, S így tovább.

A szegény leány sokkal jobban el van foglalva a maga bajával, miuthogy a szomszéd asszony fecsegésére hallgatna. Végre észreveszi magát az asszonság és mérgesen dörmögi:

Érdemes is volt ennek elárulni a lakezimét. Aztán elhalgat.

A leány végig siet az utcákon. — Az Andrassy ut messze van a Baross utcától. Nem volna-e jobb ha a villamoson menne? Majd elér ő gyatog is. Hogy fogja Gusztit fogadni? Mit fog ő Gusztinak mondani . . . ? Szemrehányásokat tesz neki, megátkozza és ott hagyja . . . Nem, nem! csak megkérdi tőle, miért hagyta el? S ha azt feleli, hogy már meguntta őt, ha már mást szeret, jól van legyen boldog azzal a másikkal.

Igen, ezt fogja mondani. Odaér a házhoz. Már messziről tündöklő a fekete tábla nagy aranyos betűkkel.

Dr. BALOGH GUSZTÁV

orvostudor.

Rendel d. u. 2—4-ig. Szegényeknek csütörtök d. e. 9—11-ig ingyen.

Lassan megy fel a széles szőnyeggel borított lépcsőzelen, mit fog mondani Gusztit? De már jön, kinyitni az ajtót. Az inas volt.

— Ithon van-e a doktor ur?

A szolgál végig nézte a varróleányt.

— Nincs. Nem tudja, hogy az ingyen rendelés még csak holnap délelőtt lesz? Ne alkalmatlankodjék?

S becsaptz a leány előtt az ajtó!

A varróleány egy percig hab . . . Be-csengessen-e ismét? merjen csengetni? Igen becsenget, neki nem kell félni a Gusztit szolgálától. Megnyomja a csengetyü gombját.

— No hát mit akar? rivalt rá a szolgál.

— Én nem vagyok beteg.

— Ja, vagy you! — vigyorog a szolgál, végig nézve a leányt. — Elég csinos.

— Mem. Téved — szolt reszketve a leány — én a doktor ur — rokona vagyok.

Az inas meghökken.

— Bocsánat kiszasszony, bocsánat. Tessék besétálni a fogadóterembe, de a doktor ur nincs itthon és csak a rendelő órára jön haza, elment a bankárekhoz.

(Vége köv.)

CSARNOK

A magyar nő a múltban és a jövőben.

I r t a és elmondta **Sándor József.**

Az Erdélyrészi Nőiparegyesület kolozsvári Nőipariskolája ezredéves ünnepén. Kolozsvárt.

(Folytatás.)

S vajjon nem természetes és önként következhetik e ezek után, hogy a magyaroknál ősidőktől fogva divó nőtisztolat logikai ered-

ményeképen nemsokára a küzdő nép, Mária, a ti-zta nőiség örök ideálját emeli zászlóira, az anyát, a ki a világ Megváltójának apró ruháskáit mosta egykor, s foltozgatá is bizonynyal a szegényes, de becsületes iparos szülői házban.

Nagy és kiváló tulajdonokkal kellett bírnia a magyar nőnek, hogy mindjárt egy véres korszak után, Máriaiban előtte hajtsa tétet a viharokhoz szokot férfi.

Nem a kénye'em párnáin érdemelhettem meg ezt a nő.

És a mikor Európa lovagjai ezután összeülnek, hogy a világ királyai és fejedelmei közül kiválasszák az akkori kor szellemében a nőisztelet legméltóbb vitézét, László király egy magyar lesz az Istenanyja választott lovagja, akinek emléke az öt körülvevő legendák közül úgy maradt legkimagaslóbban reánk, a mint egy rabló kunnal szemben a nő védelmezi. Az igaz, hogy a nő is segített neki, lerántva magával a pribléket a lóról.

Menjünk végig a kezdet szerint és a nemzet minden korszakában következetes jelleggel ott találjuk a nőt. Az ég haragja vilámmával csap le hitese társa szemévilága elrablóira, Ilona, a Béla király neje. S ha a könyörület eszményképe kell nekünk: rózsás kötényű Szent Erzsébetünk; ha halk imát suttogják a székes főváros szigete öreg fainak lombjai: viszont Dobó vitéz jó urának kardjától keresztül ütve hal meg az asszonyi fedhetetlen tisztaság és hőség mintaképe: és dereglyét forgat s királyát menti meg Szent-Györgyi Cecília. A dicsőséges holló Hunyadi ház igazi megteremtője, Magyarország nagy matronája, Szilágyi Erzsébet; Dobó Katica fehér mellén piros rózsza nyilik, vérből; s fátyol gyújtja fel a lőporos kamrában Zrínyi Miklós huga.

Aztán abban a korszakban, midőn Mohácsnál ketté válvá, a nemzet, a Szentírást emeli fel kezében Erdély bércei közt Bethlen Gábor fejedelem, mint az egyeni lelkiismeret és vallászabadság védő fegyverét: a biblia nagy asszonyainál mivel kisebbek e korban: az egyház és iskolaalapító Lorántfi Zsuzsanna; a férjét mérséklő és igazságra intő Bornemissza Anna; vagy az, ki mint az anyaföldről elszakított virág, arával s fiával messze elsodorva, a távoli tenger partján hervadva hajja le fejedelmi fejét, Z r i n y i Ilona?

Oh, ne vegye tőlem rossz néven senki, ha az ezredéves ünnep nagy föltámadásában, nem valamely új kutatás eredményével álok elő, hanem csak az ismert női neveket idézem föl: de méltók ők, hogy e nagy napon velünk és köztünk legyenek ünnepünkben, midőn különben is nem kivételek, hanem csak példák és typosok ők a magyar nő általános jelleméből, kiknek milliói éltek és szenvedtek így... zajtalan s csendben az évszázakon keresztül.

Csak hogy a nőnek éltét s halálát nem jegyzi egy föl a történelem, mint a nyilvánosság terén működő és azért utjelző oszlop gyanánt alkalmasabb férfi tetteit. Harmat a nő, akinek hivatása észrevétlenül jön, ragyogó tisztaságban és elenyészni, miután az egész természet megújult könyeitől. Hiszen csak közelebbi hangzott el épen e teremben is annak kimutatása, hogy miként üzette ki a Sákóczi korban a császári fővezér Kolozsvár városából a nőket, mert a kurucz táborban harezoló övéiket segítették: és ki tud arról valamit, valamint annyi másról?

De nem is az egyes eset határoz. Az ember lát e y nagy eredményt: ezer éven át egy bajban, veszályban mindig kiviruló, az emberiség haladásával mindig lépést tartó, jó és derék nemzetet. Az ősi fának törzse, honnan a hulló s pusztuló lomb mindig újra hajt, a nedvadó forrás, honnan a hunyó hősök patakzó vére táplálkozik, ez az anya szive.

Az anyasziv fizikai és erkölcsi értelemben; és ne lenne e egy ezeréves nemzet anyáinak szive egyen egyen szent, magasztos és dicő?

Nem, ugyanaz a vér, mely a rege szerint első tündéryanánk ereiben csörgedezett a messzi keleten: romlatlanul élt és él mindvégig a magyar nő kebelében s Isten után ennek köszönhető, hogy a mohi pusztá egy egész nemzetet letarolt nagy ödöklése után, a mohácsi vész borzasztó mély sirja daczára, és a Rakóczy korszak folyton vérző óriás sebei ellenére is a nemzet, mint a Krisztus mindig föltámadott s ha elvesztették egy alakban ezer alakban tünt fel ismét legyőzhetetlenül.

(Foyt köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Sakkozó. Önnek, ugymond, két szenvedélye van, a menyasszonya és a sakk. Ezt a kétöt olyan formán akarja egye-íteni, hogy megtanítja a menyasszonyát sakkozni s így sem kedves tablájától, sem menyasszonyától nem kell megválnia. Nagyon helyeseljük az elhatározását, ambiciózus hiva e nagy Csigorinnak és a híres Laskernek: Menyasszonya bizonyára el lesz ragadtatva, ha ön egy drága elefant csonttáblával ajándékozza meg és megtanítja őt a nubiai gambura és a spanyol vezércselre. Hát még ha a Himen rózsalánczai kötik kegyeteket a koczkás tábla mellé, ön gyönyörrel fogja látni, hogy a sakkjáték milyen alkalmas a mézeshetek únalmanak elűzésére... Csak egyre figyelmeztetjük önt, szenvedélyes stratégikusa fekete-sárga csatamezőnek! Ha a férj a fiatal feleségével sokat sakkozik: akkor a játszmat nem a feleség, legkevésbé a férj, de egy harmadik nyeri meg, a ki láthatatlan kibicz gyanánt ül a játékasztaluknál.

U. S. Nagyon téved, ha a divatot egyszerűen, léhaságnak bélyegzi. — A divatban éppen úgy megnyilatkozik az ember művészi ereje és értelmi képessége, mint akármilyen szövevényes filozófiai rendszerben s higye el, hogy egy jó szabó legalább is ér annyit mint egy rossz drámaíró. Vannak női ruhák, amelyekben több a poezis, mint három tuczat alanyi verskötetben, mint a stilszerű játék a szinpadon. A ruházkodásban éppen úgy kompozícióra törekszik az ember, mint akár a drámaírásban. Kérdezze meg csak az édes mamájától, hogy nem másképpen kell-e öltözködni a soványnak, mint a kövérnek, a szokének, mint a barnának, az alacsonynak, mint a magasnak. Nemesak a formában, a szabásban, hanem a színekben is egészen más illik az egyikhez, mint a másikhoz. Hogy általában miért nem hordanak a leányok uszályt, annak határozatlan pszichológiai okai vannak. Az uszály bizonyos méltóságot és fölönyt ad annak, aki hordozza s ez a méltóság sokkal inkább illik az asszonyokhoz, mint a leányokhoz, a kiknek éppenséggel nem hivatásuk, hogy méltóságosak vagy tuságosan komolyak legyenek. — Azonkívül az uszály a fiataliságból is elvesz valamit. Hogy mi a jelentősége és szépsége a kivágott ruháknak, azt hisszük, hogy ezt megmagyarázunknk fölösleges, sőt erőszben a mamája megkérdezése nélkül is el fog igazodni.

K. P. A romantika ama szavak közül való, a melyeket mindenki használ s a melyek alatt mindenki mást ért. Ha egy festő megszóktet egy infansnőt, vagy pedig egy infans nő megszóktet egy festőt, az emberek azt mondják: Ime a romantika. Ha egy kiránduló társaság valamely hegy tetején régi várromokat pillant meg, egyszerűen ily szókra fakad: Milyen romantikus! Romantikusnak mondják azt is, — ha gazdag ember szegény lányt vesz feleségül. Ellenben ha valaki a szakácsnéját veszi el, ez egyáltalában nem romantikus. Láthatja tehát, hogy a romantika édesapja Hugo Viktor, akinek első föllépése után a Reuve des deux Mondes című, már akkor is tekintélyes folyóiratban egy epés kritikussal így határozta meg a romantizmust:

A romantizmus virág, a mely repül, csillag a mely sir, madár, a mely illatozik.

Sz. Á. Helyben. Olvasóink mulatságára ime kiadjuk a versét:

ŐSZI ALKONY.

Hüvös őszi szellő fujdogál
A bealkonyult tájon végig;
S nem szól már a tilinkóm se.
Est alkonytól késő éjig.

Ottan pedig hol ábrándjaim
Szárnyra kelve tova lebbentek,
Hol oly tisztán érzett a szív.
Ott most csendesen pihenek.

Olykor megáll még a szellő is;
Reszkette tekint le a futó hold,
Mintha kérdené hol van a kedv.
Legelőbb mi csak tegnap volt?

És minden hallgat a mély csendben,
Nincs az itt, ki feledhetne,
De talán a gondolata —
Itt van, ki oly messze-messze.

Debreczen, 1896. nov. 1-én.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

nov. 24.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

Bursa	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	76	76	76
"	77	8 05	8 15	78
"	79	8 25	8 30	80
Tiszavidéki ó	75	76	76	76
"	77	8 20	8 25	78
"	79	8 35	8 40	80
Pestvidéki ó	75	76	76	76
"	77	8 15	8 20	78
"	79	8 25	8 30	80
Fehérmegyei ó	75	76	76	76
"	77	8 15	8 20	78
"	79	8 20	8 25	80
Bácskai ó	75	76	76	76
"	77	8 25	8 30	78
"	79	8 35	8 45	80
Észak magy	75	76	76	76
"	77	78	78	78
"	79	80	80	80
		Min. hekt. ben		Ar kilogram.
Rozs elsőrendű	uj	70—72	6 85	6 70
" másodrendű	"	—	6 75	6 06
Árpa takarmánynak	"	60—62	4 00	4 30
" égetni való	"	62—64	5 10	5 90
" serfőzdei	"	64—66	6 50	8 —
Zab	uj	39—41	5 60	6 —
Tengeri bánsági	uj	—	4 25	4 30
" más nemű	"	—	1 15	4 20
Repcze bánsági	"	—	0 —	1 57
			10 25	10 75

Kőbányai sertés-piacz.

nov. 24.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű Óreg nehéz (páronként — 400 klgon felüli súlyban) — krig. 2. Óreg közép (páronként 300—400 kilogram ulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 20 kgon felüli súlyban) 54—55 krig. 4. Fialat közép páronként 251—320 klg. — súlyban 54—55 krig. 5. Fialat könnyű páronként 250 kgr. terjedő súlyban 54—56 krig. Magyar szedett nehéz páronként 280 klg. felüli súlyban 52—53 krig. Közép páronként 220g—10 klg. fej súlyban 44—45 krig. Könnyű páronként 220 klg. terjedő súlyban 43—44 krig. III. Szerbia Nehéz páronként 260 klg elüli súlyban 53¹/₂, 55 krig. Közép páronként 220—260 klg terjedő súlyban 45—46 krig. Könnyű páronként 220 klg terjedő súlyban 53¹/₂—54 krig.

Sertés létszám 1896 nov. 21-ik napján volt készletben 5832 drb. 1896. nov. hó 22—23-ik napján felhagyott 838 drb. 1896 nov. 22—23-ik napján elszállított 506 db. 1896. évi nov. hó 24-ik napjára maradt készletben 6664 db. A hizott sertés üzletirányzata — lélek.

230.

Az „István gőzmalom” társulat

GYÁRTMÁNYAINAK
ARJEGYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbeléptetett eladási fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL

Kézpénzfizetés mellett, zsákkal együtt:

	100 kiló
A Asztali dara nagyszemű	16.20
B Szinte „a” aprószemű	15.40
C Királyliszt	15.40
1. Lángliszt kivonat	14.80
2. Elsőrendű zsemlye liszt	14.20
3. Zsemlye liszt	13.80
4. Elsőrendű kenyér liszt	13.20
5. Közép kenyér liszt	12.60
6. Kenyér liszt	12.20
7. Barna kenyér liszt	10.20
8. Takarmány liszt	7.20
11. Fírom korpa zsákkal	3.80
11. „ „ zsák nélkül	3.60
12. Durva korpa zsákkal	3.80
12. „ „ zsák nélkül	3.60
Csirke buza zsák nélkül	3. —

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0—6 számig 55 kilogramm.
7. és 8. szám 70
11. és 12. szám 50

Debreczen, 1896. nov. 21.

10770—1896.

Árverési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tételik, miszerint a város tulajdonát képező következő ingatlanok, u. m.:

1. az Elepi III-ik dűlőben fekvő 3 $\frac{1}{2}$ nyilas tanyaföld 1897. évi okt. 1-től 3 évre.,
 2. a Légszeszgyár mellett fekvő 868 \square öl földből vasúti czélokra kiszakítandó 374 \square öl kimetszése után fennmaradó 484 \square öl majorsági föld folyó 1896. évi okt. 1-től 6 évre.,
 3. az elepi III-ik dűlőben levő 1 nyilas föld 1897. évi okt. 1-től 3 évre.,
 4. az ugynevezett Pipa gödrök s a Kösü folyónak ezek mellett elronuló része, összesen 11 hold 217 \square öl földterület 1897. évi okt. 1-től 3 évre.,
 5. az árokréti 103 hold föld az 1897. évi okt. 1-től 6 évre.,
 6. a Vay-ház utáni 15 $\frac{1}{2}$ hold onodói föld és
 7. az Aszalós-féle 33 hold és 10 \square öl ujosztású föld a városháza nagytanácsstermében **f. 1896. évi dec. 14-ik napján d. e. 9 órakor** a számvevő hivatalnál megtekinthető feltételek mellett nyilvános árverésen haszonbérbe fognak adatni
- Miről az árverelni óhajtok azzal értesítettnek, hogy a feltételekben kitett kikiáltási árak 10%-kát bánatpénzül az árvereltetők küldöttség kezéhez kézpénzben letenni tartoznak.

Debreczen, 1896. nov. 16

A városi tanács.

KÖHÖGÉS,
rekedtség és elnyálkásodásnál
a torok és légzési szervek
MINDEN ZAVARAINÁL

melegen ajánljuk

EGGER

kitünő hatású

mellpasztilláit.

Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban, minden gyógyszerárban és nevezetesebb gyógy-fűszerüzletben.

Fő és szétküldési raktár:

EGGER A. FIAI

Nádor-gyógyszertára

BUDAPEST, Váci-körút 17.

Első debreczeni

paplan-gyár

Debreczen, Széchenyi-u' t. cza.

Paplanok, madráczok

mérték szerint

gyorsan és pontosan elkészítetnek.

Ranunkel H. és Fia
posztó és kézműáru nagykereskedésükbe
(Fő-utca 1711. sz. a.)

megérkeztek a legújabb bel és külföldi

gyapju divatszövetek,

melyek igen jutányos áron adatnak el.

A múlt évről megmaradtak pedig gyári áron alul árusítatnak ki.

Ugyanott több rendbeli kényelmes lakás azonnal kiadó értekezhetni az üzletben.

676—1896.

Pályázati hirdetés.

Debreczen sz. kir. város közbiztonságának megüresedett ellenőri állásra, mely állás 700 frt évi fizetés, természetbeni lakás, 6 öl tüzifa, 20 frt világítási atalány, 1 tehén, 2 sertéstartásból álló javadalommal van összekötve, ezenel pályázat hirdetik.

Ezen állás oly okleveles állatorvossal fog betölteni, ki az 1888. évi VII. cz. 133 §-a értelmében törvényhatósági állatorvosi minősítéssel bír.

A kinevezett ellenőr Debreczen sz. kir. városi tisztijelöltségének tagja lenni s köteles évi fizetésének megfelelő szabályszerű övadékot letenni.

Fölhivatnak az ezen állásra pályázni kívánók, hogy kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **f. évi decz. 5-ének d. u. 5 órájáig** annyal inkább benyújtsák, mert a később érkező pályázati kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Debreczen, 1896. nov. 17.

Gf. Dégenfeld József

főispán.

Ajánlati verseny.

Közadós Plank Ágost debreczeni kereskedő csődtömegéhez tartozó s összesen 2660 frt 03 krra becsült

áruraktár és boltfelszerelések

ajánlati verseny úján eladatnak.

Versenyzők ajánlataikat zárt borítékban a tömeggondnoknál tartoznak átadni s egyidejűleg a becsérték 10%-a, vagyis 266 frt kézpénzben bánatpénz gyanánt ugyanott letendő. Ajánlatok beadásának végső határideje **1896. évi nov. hó 28. d. u. 3 óra.**

A leltár naponként **d. e. 9—12 s d. u. 3—5 óra közt** megtekinthető, valamint közlelbi felvilágosítás nyerhető

a tömeggondnoknál

Miklós u. 1914 sz. a.